

Sterzingen

2021

PROJEET

De aanhoudende coronacrisis maakt dat het nu even niet mogelijk of veilig is om zingend van huis tot huis te trekken. Dat wilt niet zeggen dat je bij de pakken moet gaan neerzitten. Er zijn immers 101 andere manieren om je verbondenheid met leeftijdsgenoten wereldwijd in de verf te zetten.

Sterzingen gaat immers ook om solidariteit. Enerzijds door je er bewust van te worden dat we wereldwijd met elkaar verbonden zijn. Anderzijds door elkaar een duwtje in de rug te geven. Daarom zamelen Sterzangers geld in voor hun leeftijdsgenoten dichtbij en veraf. In het document "Aan de slag" lees je hoe je dat in deze coronatijden kunt doen. Nu vertellen we je graag meer over de weeskinderen in Liberia, die onze Belgische Sterzangers in 2021 zullen steunen.

Samen een onvergetelijke editie van Sterzingen van!

Heb je hulp nodig?
Wens je onze (digitale) aanwezigheid tijdens jouw actie?
Laat het ons weten!

sterzingen@missio.be

02 679 06 43

LIBERIA

- ★ Grootte: 112 000 km² (ongeveer viermaal zo groot als België)
- ★ Aantal inwoners: 4,7 miljoen (minder dan de helft van België)
- ★ Hoofdstad: Monrovia
- ★ Officiële landstaal: Engels
- ★ Klimaat: tropisch met een regenseizoen (mei tot september) en een droogseizoen (november tot april) met harmattan wind die woestijnzand aanvoert vanuit de Sahara.
- ★ Geografie: De hoogste berg van Liberia is de Mount Nimba (1768m)
- ★ Inkomen: een Liberiaan verdient gemiddeld op twee jaar tijd hetzelfde loon als een Belg op één maand.

De *Peperkust*, zo stond Liberia lange tijd bekend in onze geschiedenis. Vanaf de 15de eeuw varen Portugese handelaars naar de kusten van Liberia om er peperbollen kopen. Vanaf 1822 trekken ex-slaven vanuit de Verenigde Staten van Amerika naar Liberia om een nieuw land te stichten. In 1847 is het dan zover: in de hoofdstad Monrovia (genoemd naar de toenmalige president van de USA: John Monroe) roepen de Americo-Liberianen (zo werden de ex-slaven uit de VS genoemd) de onafhankelijkheid uit en geven ze het land de naam Liberia. Deze naam is afgeleid van het Latijnse woord "liber", wat vrijheid betekent.

Maar de regering van het nieuwe land neemt veel beslissingen in het voordeel van de Americo-Liberianen, steeds in het nadeel van de mensen die al in Liberia woonden voor de komst van de ex-slaven. De oorspronkelijke bevolking voelt zich tweederangsburgers in hun eigen land. Dit moet wel voor problemen zorgen. Vanaf 1980 kent Liberia vele staatsgrepen en burgerconflicten. Kinderen worden door de rebellen ingezet om als soldaten tegen het regeringsleger te vechten. Zo'n 150 000 kinderen verliezen het leven tijdens deze strijd. Vele gezinnen worden uit elkaar getrokken.

Het conflict eindigt officieel in 2003. In 2006 worden er weer democratische verkiezingen gehouden in Liberia. Deze verkiezingen worden gewonnen door Ellen Johnson Sirleaf, die zo de eerste vrouwelijke president van een Afrikaans land wordt. In 2011 krijgt president Ellen Sirleaf de Nobelprijs voor de vrede voor haar werk in Liberia. In 2018 wordt ze opgevolgd door de ex-spits van AC Milaan en de eerste Afrikaanse winnaar van de Gouden Bal: George Weah.

Naar school in Liberia

In Liberia heb je drie verschillende soorten school: private scholen, scholen van de staat en internaten. Vanaf 4 jaar kan je naar de kleuterklas. Vanaf 5 jaar volg je eerst zes jaren lagere en daarna zes jaar middelbare school. Maar in Liberia spreken ze niet van schooljaren, maar van *grades*. De school begint om 8 uur. Veel kinderen in Liberia moeten iedere dag 45 minuten wandelen voor ze op school aankomen. Het eerste belsignaal klinkt om 8u, de schoolbel luidt een laatste keer om 15u. Meisjes en jongens zitten samen in de klas. In zo'n klas zitten wel 45 kinderen, en ze volgen vakken zoals rekenen, lezen, Engelse les, sport en godsdienst. Iedereen op school draagt iedereen een uniform: een donkerblauwe broek of rok, een wit hemd en een donkerblauw jasje.

ZINGEN MAAR

Zingen is belangrijk. Door te luisteren naar een lied of door er zelf een te zingen, onthoud je de tekst veel beter. Liedjes zijn dus een belangrijk medium waarlangs een boodschap makkelijk en op grote schaal te verspreiden. Zo ook in Liberia.

In Liberia leren kinderen liedjes op school die gaan over ziektes (ebola, COVID-19 ...). Door het zingen van de teksten leren de kinderen hoe ze deze ziektes kunnen herkennen en wat ze moeten doen om zich te beschermen. De kinderen zingen de liedjes die ze leren ook thuis. Zo brengen ze ook hun ouders op de hoogte. Op deze manier verspreidt belangrijke informatie zich door het land. Want in Liberia, met slechte wegen, waar nauwelijks elektriciteit of internet is, is het niet gemakkelijk voor de regering om boodschappen in heel het land te verspreiden.

Enkele voorbeelden:

- ★ [Artsen Zonder Grenzen: Ebola Awareness Song](#)
- ★ [#DontGoViral](#)
- ★ Liberiaans liedje om [COVID-19](#) onder de aandacht te brengen.

Liedjes maken dus een verschil. Dat weet je als Sterzanger uiteraard ook!

DE WEESKINDEREN IN LIBERIA

Sterzangers zamelen geld in voor hun leeftijdsgenoten wereldwijd. Wij nodigen je dit jaar van harte uit om dat te doen voor de weeskinderen in Liberia.

Het burgerconflict en de ebolacrisis maakten van Liberia één van de armste landen van de wereld. Maar deze twee gebeurtenissen zorgden er ook voor dat de mensen elkaar niet meer vertrouwen. Dit zorgt ervoor dat er in Liberia ook nood is aan vergeving en verzoening tussen de mensen. De Kerk speelt hierin een belangrijke rol. Zij wil de mensen, ongeacht hun afkomst of geloof, terug samenbrengen om zo het wantrouwen tussen de mensen van het land te laten verdwijnen.

In Liberia zorgden de crisissen bovendien voor veel weeskinderen. Om te voorkomen dat deze weeskinderen op straat terecht komen, ondersteunt de Kerk opvanghuizen in het land. Zo hebben de kinderen een dak boven hun hoofd en leren ze er zichzelf en anderen graag te zien. Op die manier hoeven ze niet meer op straat te leven, waar ze toch maar in de handen terecht zouden komen van mensen die hun slechte dingen laten doen.

Om van deze weeshuizen plaatsen te maken waar kinderen weer kunnen dromen, spelen, leren ... heeft de Kerk in Liberia steun nodig. Missio wil hen daar bij helpen, en zal vier weeshuizen uit het bisdom Gbarnga steunen. Zo kunnen we 180 weeskinderen helpen.

Test je kennis!

<https://play.kahoot.it/v2/?quizId=dea0520d-0916-4588-a0af-5f594704eae2>

PROJECT IN DE KIJKER

Een warm nest voor weeskinderen

Een Kerk die zich wil inzetten voor de meest kwetsbaren van de samenleving, kan niet anders dan bijzondere aandacht hebben voor kinderen. Niet enkel is hun situatie vandaag vaak precair, het heden bepaalt ook meteen welke toekomst zij hebben. Voor kinderen die niet kunnen rekenen op hun ouders, is de situatie des te dringender.

Dennis Cephas Nimene

Liberia telt heel wat van die kinderen zonder ouders. Enerzijds omdat ze in de steek gelaten werden, anderzijds omdat hun ouders overleden zijn. Daarvoor is niet enkel het

burgerconflict (1989-2003) verantwoordelijk. Ook verschillende gezondheids crisissen eisten hun tol, de ebolacrisis (2014-2015) voorop.

GEDECIMEERD

Het bisdom Gbarnga ligt in het centrum van Liberia en telt vandaag zo'n 1,4 miljoen inwoners. Het ebolavirus sloeg hier hard toe. Het decimeerde zelfs sommige families, waardoor veel kinderen zonder ouders of naaste familie achterbleven. De weeshuizen zitten dan ook overvol.

DAGELIJKE BEHOEFTE

Op veel overheidssteun moeten de weeshuizen niet rekenen. Het bisdom heeft er daarom voor

gekozen acht van die weeshuizen bijzonder te steunen. Ook de lokale bevolking doet haar best om bij te dragen, maar worstelt zelf om elke dag te overleven. De bevolking bestaat voornamelijk uit hardwerkende landbouwers, maar wordt momenteel getroffen door een zware economische crisis. In de eerste plaats helpt het bisdom te voorzien in dagelijkse behoeftes: voeding, kleding, medische zorg, school.

JOUW HULP

Help het bisdom Gbarnga een warm nest te maken voor deze weeskinderen. **Met 85 euro help je één kind een jaar lang.** Steunen op BE19 0000 0421 1012, met de mededeling 'weeskinderen Liberia'. Bedankt.

Het ebolavirus decimeerde sommige families, waardoor kinderen alleen achterbleven.

WARM NEST

Maar een warm nest is net zo belangrijk. We stellen immers vast dat de weeskinderen kampen met heel wat psychische problemen. Overlevingsschuld bijvoorbeeld, maar ook een gebrek aan

eigenwaarde. Door het ontbreken van een familie weten de kinderen niet wie ze zijn, welke plaats ze kunnen verwerven in de samenleving. Ze voelen zich alleen, ze twijfelen of ze wel een toekomst hebben. De weeshuizen die steun krijgen van het bisdom Gbarnga, zetten daarom extra in op psychosociale begeleiding.

KERSTMIS EN PASEN

Tijdens de Kerst- en Paastijd krijgt die begeleiding een extra feestelijk en familiaal karakter. Tientallen vrijwilligers zetten zich dan in voor de organisatie van een warm feest. Mét geschenkjes, want daar heeft elk kind af en toe recht op.